

Wystawa Anny Bochenek

(...) Malarstwo Anny Bochenek jest autentyczne, wyrasta z wewnętrznej potrzeby ekspresji – ta odnajduje ujście w urzekającym, zewnętrznym wyrazie artystycznym.

Artystka operuje rozpoznawalnym, wypracowanym starannie zespołem środków. Charakteryzujący jej twórczość krytycy podkreślają umiejętność wrażliwego łączenia sprzeczności, przede wszystkim godzenia geometrycznego ładu ze spontanicznym odważnym kształtowaniem przestrzeni obrazu. (...) Anna Bochenek z wyczuciem nakłada składniki świata przedstawionego na założony dla obrazu plan kompozycyjny. Jego kształt może być swobodny, bądź podporządkowany regułom geometrycznym. (...) Dla ukazania świata swojej wyobraźni artystka wykorzystuje oryginalną perspektywę. Nawiązuje ona do naiwnego, dziecięcego widzenia i odwzorowywania świata albo do ujęć typowych dla historycznych konwencji kartograficznych. (...)

Oglądając kolekcję prac odnosimy wrażenie synchronicznego ujęcia rzeczywistości, ukazanej jakby poza czasem, w statycznym trwaniu. Rytmizują ten obraz motywy wizualne sprowadzone do roli znaków, uproszczonych wizerunków ludzi i obiektów charakteryzujących dany fragment krajobrazu. Nie stanowią one składników narracji, nie budują historii. Wprowadzają za to element percepcyjnego niepokoju, sterując odbiorem dzieła.

Elementem, który intensywnie dynamizuje obraz, stając się też źródłem rytmu, jest kolor. Ten bardzo wyrazisty środek malarzkiej ekspresji to ogromny atut twórczości Anny Bochenek. Kolor pełni w jej malarstwie wieloraką rolę. Artystka używa go bezkompromisowo. Przede wszystkim w funkcji ekspresyjnej; o doborze barw decyduje w większym stopniu ich walor dynamiczny niż imperatyw związany z realistycznym kształtowaniem motywów. Barwy są żywe, świeże i intensywne, o dużej sile wyrazu. Można powiedzieć, że do pewnego stopnia kolor w tej twórczości jest nie tylko środkiem, formą, ale i tematem. (...)

Twórczość Anny Bochenek to przykład ucieczki od sztywnych konwencji, wyraz tęsknoty za szczerością i spontanicznością. Choć prace mają przede wszystkim wymiar poetycki, metaforyczny, to równocześnie służą zrozumieniu i opanowaniu natury, jej afirmacji, stanowią być może sposób na osiągnięcie harmonii, odnalezienie kojącego (pierwotnego?) ładu w złożonej i dezorientującej rzeczywistości.

Dariusz Leśnikowski (fragmenty tekstu do folderu wystawy „Anna Bochenek Terra-geny”)

Anna Bochenek jest profesorem Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. Prowadzi Pracownię Malarstwa i Rysunku w Katedrze Architektury Wnętrz na Wydziale Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska. Ponadto kieruje uczelnianą Galerią Innowacji. Jest absolwentką Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa obroniła w pracowni prof. Janusza Kaczmarskiego.

Swoje prace prezentowała na ponad 50 wystawach indywidualnych i ponad 100 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Przez kilkanaście lat zmagania się z materią i ideą własnej sztuki powstało kilkaset prac w kilku cyklach, takich jak: „Intuicje pejzażowe”, „Między górą a chmurą”, „Enklawy”, „Rytmy przyrody- rytmy pejzażu”, „Kolory Światła” „Terytoria czasu”,

„Anatomia obecności” „Kodyfikacje natury”. W obszarze jej zainteresowań jest pejzaż obserwowany jednocześnie z wielu perspektyw, tworzący poczucie czasu istniejące w obrazie.

Stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki. Za swoją twórczość zdobyła kilkanaście nagród i wyróżnień w konkursach ogólnopolskich i regionalnych (Annale, Muzyka w Malarstwie , Dzieło Roku). Prace Anny Bochenek znajdują się w zbiorach: Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, Fundacji Malarstwa Polskiego w Lesku, Muzeum Okręgowego w Toruniu, Fundacji Polsko-Japońskiej im. Miyauchi, Muzeum Lubuskiego w Gorzowie Wielkopolskim oraz zbiorach prywatnych w Belgii, Holandii, Rosji, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Francji, Kanadzie, USA i Australii.

Artystka jest członkinią Związku Polskich Artystów Plastyków. Od 1992 roku związana z Krajowym Funduszem na Rzecz Dzieci oraz Towarzystwem Kultury Paideia.